

TKP'YE KUTLAMA MESAJI

Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşunun 65. yıldönümü toplantısında TKP Merkez Komitesi'ne iletilen mesaj, 21 Eylül 1985.

Değerli yoldaşlar,

Türkiye İşçi Partisi Merkez Komitesi, aralarında yakın ilişkilerin geliştiği kardeş parti TKP'nin 65. kuruluş yıldönümünü sıcak yoldaşlık ve dayanışma duygularıyla kutlar.

Altmış beş yıl önce, Mustafa Suphi yoldaşın önderliğinde Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşu Türk-Kürt tüm Türkiyeli komünistlerin, kendisini Marksist-Leninist bilenlerin saygıyla andığı, anması gereken, çok önemli tarihsel bir olaydır. Bu kuruluş, Türkiye işçi sınıfının burjuvaziden bağımsız kendi politik hareketini örgütleyip geliştirme, geliştirerek işçi sınıfını toplumun tarihsel gidişinde belirleyici bir güç kılma kararlılığı ve çabasının pratikte somutlanışıydı. Bu anlamıyla bu kuruluş sınıfsal ilişkilerde ve ülkenin politik yaşamında nitel bir sıçrayış, yeni bir aşamaya girişi işaretliyordu. Böylece, Türkiye işçi sınıfının Marksist-Leninist hareketi, komünist hareket, Türkiye'nin tarih sahnesine hiç geri çıkmamak üzere girmiş bulunuyordu.

Bir başka açıdan da Türkiye Komünist Partisi'nin kuruluşu Türkiye işçi sınıfı hareketinde yeni bir aşamayı başlatıyordu. TKP, Anadolu'da, İstanbul'da ve yurt dışında birbirinden kopuk olarak faaliyet gösteren komünist örgütlenmelerin ortak bir kongre ile aldıkları tek parti halinde birleşme kararının ürünüydü. İşçi sınıfının toplumsal kurtuluş mücadelesiyle emperyalizme ve işbirlikçisi iç gericiğe karşı yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesini doğru politik ve toplumsal hedeflere yönlendirebilmek, iki hareket arasındaki bağlantıyı kurup geliştirebilmek için komünist güçlerin tek bir örgütlenme içinde birleşmesi elbette zorunluymuştu.

Ulusal bağımsızlık mücadelesine katkıda bulunmak kararlılığıyla yurda dönen Türkiye Komünist Partisi Başkanı Mustafa Suphi ve on dört yoldaşının hain egemen çevrelerce oyuna getirilip katledilmeleriyle Türkiye komünist hareketi altından kalkılması çok güç bir darbe yedi, yeniden bir dağınıklığa uğradı, ama eriyip gitmedi de. Daha da ağırlaşan koşullar altında, meşakkatli yıllardan sonra, enternasyonalist dayanışmanın da desteğiyle yeniden toparlandı ve illegalite koşullarında Türkiye Komünist Partisi olarak yeniden örgütsel birlik ve bütünlüğe kavuştu.

Türkiye işçi sınıfı komünist hareketinin bu ilk döneminden günümüz için çıkarılacak önemli dersler vardır. Bugün de işçi sınıfımızın politik hareketi bir bölünmüşlük tablosu göstermektedir. Türkiye Komünist Partisi, Türkiye işçi sınıfı politik hareketinin meşalesini çok uzun yıllar tek başına taşımış, illegalitenin tüm çetin koşullarına ve tüm olumsuzluklara karşın bu meşaleyi söndürmemiştir. Geçmiş kuşakların bu özverili direncini ve başarısını saygıyla anar yürekten selamlarız.

Ne var ki, 1950'lerin ilk yıllarında, iktidarı yeni almış Demokrat Parti hükümetinin komünist hareketi temelli tasfiye etmek kastiyle TKP'ye vurduğu ağır darbeden sonra ve 1961 Anayasa'sının açtığı, Türkiye tarihinde görece olarak en demokratik ortam koşullarında komünist hareket yeniden ayrışarak farklı örgütlenmelerde somutlaştı. Bu durum günümüze kadar sürdü geldi.

Hep bildiğimiz gibi, 1980'den beri Türkiye Cumhuriyet döneminin en bunalımlı, en kritik evresinden geçiyor. Bu evrenin uzamaması, faşist cuntanın sivil hükümetiyle birlikte devriliş, yerini, ileri hedeflere doğru gelişmeye açık bir demokrasiye bırakması, toplumun tüm sol, ilerici, demokrat güçlerinin verecekleri ortak kitlesel mücadelenin etkinliğine ve gücüne bağlıdır. Bu mücadelenin istenilen ve gereken hedeflere ulaşması bakımından komünist hareketin yeniden birleşip bütünleşerek, tek merkezden işçi sınıfını yönlendirir, sınıfsal ittifaklarını kurar duruma gelebilmesinin belirleyici önemi vardır; çünkü faşizme, emperyalizme ve şovenizme, dış ve iç tekelere karşı en geniş toplumsal güçlerin seferber edilebilmesi ve ortak mücadelenin zafere ulaşabilmesi için işçi sınıfının bu güçlere öncülük edebilme yeteneğine ve gücüne sahip olması zorunlu koşuldur.

Komünist hareketin birliği ve Sol Birlik'in kurulmasıyla başlayan hareketin genişleyip güçlenerek kitle eylemlerine yönelmesi, Türkiye işçi sınıfı hareketi ve sol güçlerin önünde ivedi çözüm bekleyen iki sorundur. Bunların çözümünden hepimiz sorumluyuz.

Bu sorumluluğu yerine getirme gücümüz de var. 1980'den beri gerek TİP ve TKP gerekse Sol Birlik'i oluşturan diğer partiler, hepimiz, faşist cuntanın saldırılarına başarıyla göğüs gerdik, çok zor koşullarda varlığımızı ve mücadelemizi sürdürdük, sürdürüyoruz da. Bağımsız partiler olarak her birimizin kendi örgütümüzü ve hareketimizi etkinleştirmeye, güçlendirmeye çalışmamız doğal ve doğru bir davranıştır. Böyle davranırken, son derece dikkat edilmesi gereken nokta, bu tekil çalışma ve eylemlerin gerek politik birliği, gerekse örgütlerarası eylembirliğini engeller, veya zorlaştırır, veya saptırır biçimlere bürünmesidir.

Nesnel koşullar da, ağırdan da olsa, bizlerden yana, rejimde değişiklikten yana gelişiyor. Politik ve sendikal alanlarda, gençlik, aydın ve işçi kesimlerinde bir hareketlilik var. Çok ağır baskı ve zulme karşı, Kürt halkının ulusal direnci kırılmış değil. Faşist cunta ülkedeki durumu ve olayların seyrini istediği gibi kontrol edemez halde. Bizler, bu koşullardan, cuntaya karşı ortak mücadeleyi kitleselleştirmek yönünde yararlanmayı bilmeliyiz. Cunta sıkıştıkça, baskı ve zulmü daha da tırmandırabilir, mücadele şiddetlenebilir, bunu da dikkate almak, hazırlıklı olmak durumundayız.

Önümüzdeki sorunlar büyük, görevler çetin. Ne var ki, ulusal ve toplumsal kuruluş için, adaletsiz toplum düzeninin halk kitleleri yararına değiştirilmesi için mücadele, dünyanın her yerinde ve her zaman büyük özveri, cesaret ve beceri isteyen zorlu bir kavga olmuştur, ama sonunda mutlaka zaferle noktalanmıştır. Bizde de öyle olacaktır.

Zafer bizindir. Onu kazanmak için ortak mücadelemizde hep birlikte ileri!